

Walcheren

Walcheren ligt aan de monding van de Westerschelde. Het is de toegang tot de haven van Vlissingen en meer landinwaarts tot Antwerpen, in België. De bunkerdichtheid is er groot. Op Walcheren vinden we nog de meeste resten van de Atlantikwall in Zeeland en er zijn twee bunkermusea.

In Vlissingen ligt op het bolwerk naast de Oranjemolen een artilleriewaarnemingsbunker (type 143) met pantserstalen observatiekoepel. De koepel biedt zicht op de Westerschelde. De bunker is gerestaureerd en ingericht als Bunkermuseum Vlissingen.

In Zoutelande zijn twee bunkers ingericht als Bunkermuseum Zoutelande: een personeelsbunker (type 502) en een observatiepost (type 143). Ze liggen in de buurt van Groot-Valkenisse waar het Landfront Vlissingen begint. Dat landfront is goed bewaard gebleven. Een landfront is een verdedigingslinie die landinwaarts ligt. Deze linie moet ervoor zorgen dat de geallieerden de kustverdediging niet kunnen veroveren vanuit het binnenland. Het gevaar dreigt dus niet alleen vanop zee.

Het landfront dat Vlissingen beschermt, loopt vanaf de duinen bij Groot-Valkenisse over Koudekerke naar Nieuw-Abeele tot aan het Kanaal door Walcheren. Zowel aan het begin van het westelijk landfront in Groot-Valkenisse als aan het einde ervan in Nieuw-Abeele liggen drakentanden om een inval met tanks te verhinderen. Over een lengte van 11 kilometer is een groot deel van de tankgracht met de bunkers bewaard gebleven. Mitrailleurbunkers (type 630), kabelbunkers (type 623) en geschutsbunkers (type 631) volgen elkaar op. In Koudekerke ligt aan de sportvelden (Biggekerkestraat) nog een geschutbunker met antitankkanon (type 600). Ook aan de andere kant van het kanaal gaat de linie verder langs een aantal polders tot bij Fort Rammekens.

Het landhuis Toorenvliedt (1754) in Middelburg heeft een rijke geschiedenis. Tijdens de zomer van 1942 vestigen de Duitsers er het hoofdkwartier van de Atlantikwall op Walcheren en de beide Bevelanden. Er worden lichte bunkers, schuil- en bergplaatsen gebouwd. Begin 1944 beginnen de Duitsers met de bouw van tien zware bunkers: drie commandobunkers (type 608), vijf manschappenbunkers (type 622), een keukenbunker (type 645) en een grote communicatiebunker (type 618). Door de inzet van Stichting Bunkerbehoud is die laatste te bezoeken.

Ook van Vlissingen zelf maken de Duitsers een bijna niet in te nemen vesting. De meeste bunkers zijn echter na de Tweede Wereldoorlog weggeruimd. Ten westen van de stad ligt aan het Nollehoofd nog een bunker met daarop een kunstwerk, het Windorgel. En er is natuurlijk nog het Bunkermuseum Vlissingen aan Oranjemolen.